

מהם —

אבל דוקטור לא מתחרז עם כלום
... רק דוקטור עם דוקטור

דן פגיס

אמרתִי שִׁיֹּרֵד לִי דָם, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
יֹרֵד לִי דָם מִכָּל חוּרִי, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
אִמְרַתִּי שְׁמוֹתֵי קָרֵב, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
שְׁמַעְתִּי צַעֲקוֹת עוֹרֵב, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
אִמְרַתִּי: עוֹד מַעֲט אֲמוֹת, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
גִּלְגַּל רֹאשִׁי הִיָּה שְׁמוּט, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
הֵיִיתִי אֲכֹלֶת יָאוֹשׁ, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
הַמּוֹת כְּמוֹ זִמְזוּם יְתוֹשׁ, כְּשֶׁאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
חֲזַר וְאֶת דְּמֵי סָחַט, וְאֶת אִמְרַתְּ מִהֶם
אֲבָל מִהֶם אֵינְנוּ מִתְחַרְז עִם שׁוֹם דָּבָר
הַמִּים בָּאוּ עַד הַנֶּפֶשׁ וְעַד הַצְּוָאר
אֲבָל מִהֶם אֵינְנוּ מִתְחַרְז עִם כָּלִים רַק מִהֶם
עִם מִהֶם

(אמרתִי שִׁישׁ לִי יוֹם הַלֵּדָת
וְאֶת לֹא אִמְרַתְּ לִי מִזֵּל טוֹב
אֲבָל לֹא נָתַתְּ לִי כְּדוֹר
וְלֹא מִכַּת חֶשְׁמֶל
וְהָרִי גַם זֶה טוֹב).

בעקבות הזמן האבוד

בעוגיה נגסתי, ונראה לי
שאיי־אפשר היה לגדל, ואי־
אפשר היה שלא לפל כמו אלים
אל ארץ הפלאות והראי.

אתה נפלת ואני נדמתי.
נפלת מחומת יון וטיט.
אני נצבתי שם כמו המפטי־דמפטי,
תופחת באלמות הביצתית.

עשרים שנה חלפו עד שלפתע
חזרתי אל מקום העזיבה.
אני חליתי ואתה נרפאת
הרחק־הרחק מגיא המצלבה.

היית הבל והייתי קין.
עופפנו יחד כמו יונה ויון.
הדם שזב ממך היה היין
ובשר המצח – לחם קומוניון.

חזרתי לשעשה שמתחלפת
בה הילדות בהתבגרות: קורה
שגוף הולך ומתעטף כלפת
בקשי עגל של גיל אחת־עשרה.

מעל אותה חומה, כמעט בת תשע,
מבעד דם שפוך, את אחותך
אתה ראית בזירת הפשע
והיא הלכה מולך והתנמכה.

מתוך גלים של זעזוע מח
ראית את חייה שחלפו
והיא גדלה עד שחדלה לצמח
בתוך גלגל העין הקפוא.

זירת הפשע היא תמיד הבית
ועוגיה היא לפעמים אקדח.
פוסעים בעמק, בין עצי הזית,
ביחד, יד ביד, אחות ואח.

אבן, נייר ומספריים

אָנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְקַרֵּעַ אֶת הַדָּף.
אָנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהִתְחַזֵּק כְּאַבֵּן.
אָנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת לָךְ אֲמָא, לֹא עֵלָה נִדָּף.
שְׁלֹא תִדְעִי אֶף פַּעַם אֵיךְ אָנִי כּוֹאֶבֶת.

שְׁלֹא תִדְעִי אֶף פַּעַם אֵיךְ רֹאשִׁי נִרְדָּף.
שְׁלֹא תִרְאִי אֶף פַּעַם אֵיךְ אָנִי נִרְדָּפֶת.
אָנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְקַרֵּעַ אֶת הַדָּף
וְלִהְיוֹת לְאַבֵּן בְּלִתִּי-מִטְפֵּטֶפֶת.

שְׁלֹא תִרְאִי אוֹתִי כְּאַמֶּא-יוֹנָתָן.
לִתֵּת לָךְ לְשֹׁחַק מִבְּלִי לְשֹׁאֵת אֶת אֲמָא.
לְשֹׁבֶת מִן הַצֵּד כְּסָלֵעַ הָאִיתָן.

לִתֵּת לָךְ לְשֹׁחַק בְּאַבֵּן וְנִיר
וּמִסְפָּרִים עִם כָּל מִי שֶׁרָק יִתְאִים לָךְ.
לִתֵּת לָךְ לְשֹׁחַק בְּכָל מָה שֶׁנִּשְׁאַר.